2026/584

17.3.2026

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2026/584

af 16. marts 2026

til støtte for opbygning af afrikanske kapaciteter med henblik på et minefrit Afrika

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, stk. 1, og artikel 31, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionen bør arbejde for en høj grad af samarbejde på alle områder i tilknytning til internationale forbindelser med henblik på at bevare freden, forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med formålene og grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt.

(2) Konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (»konventionen«) trådte i kraft den 1. marts 1999 og udgør den centrale internationale ramme for at bringe lidelserne og dødsfaldene som følge af personelminer til ophør.

(3) Den 15. december 2016 vedtog Det Europæiske Råd den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik, og Unionens støtte til gennemførelse af konventionen vil bidrage til at øge menneskers sikkerhed som fastsat i nævnte strategi.

(4) Den 10. december 2019 vedtog Rådet konklusioner med titlen »Opbygning af et bæredygtigt Europa inden 2030 — hidtidige fremskridt og de næste skridt« til støtte for gennemførelsen af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling vedtaget af De Forenede Nationer og dens mål for bæredygtig udvikling. Unionen har desuden konsekvent støttet universaliseringen og gennemførelsen af konventionen gennem en række rådsafgørelser, herunder afgørelse (FUSP) 2017/1428 ([1]), (FUSP) 2020/905 ([2]), (FUSP) 2021/257 ([3]) og (FUSP) 2025/781 ([4]).

(5) Rådet vedtog den 27. maj 2024 konklusioner om EU's holdning til styrkelse af forbuddet mod personelminer med henblik på den femte gennemgangskonference om konventionen.

(6) På den femte gennemgangskonference om konventionen i 2024 i Siem Reap-Angkor, Cambodja, vedtog de deltagende stater i konventionen Siem Reap-Angkor-handlingsplanen 2025-2029, som indeholder en køreplan for gennemførelsen og universaliseringen af konventionen, der bygger på resultaterne af tidligere handlingsplaner.

(7) Rådet vedtog den 14. april 2025 afgørelse (FUSP) 2025/781 til støtte for Siem Reap-Angkor-handlingsplanen 2025-2029 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

([1]) Rådets afgørelse (FUSP) 2017/1428 af 4. august 2017 til støtte for gennemførelsen af Maputohandlingsplanen om gennemførelsen af 1997-konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (EUT L 204 af 5.8.2017, s. 101, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/1428/oj).

([2]) Rådets afgørelse (FUSP) 2020/905 af 29. juni 2020 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/1428 til støtte for gennemførelsen af Maputohandlingsplanen om gennemførelsen af 1997-konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (EUT L 207 af 30.6.2020, s. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/905/oj).

([3]) Rådets afgørelse (FUSP) 2021/257 af 18. februar 2021 til støtte for Oslohandlingsplanen om gennemførelsen af 1997-konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (EUT L 58 af 19.2.2021, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/257/oj).

([4]) Rådets afgørelse (FUSP) 2025/781 af 14. april 2025 til støtte for Siem Reap-Angkor-handlingsplanen om gennemførelsen af 1997-konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (EUT L, 2025/781, 15.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/781/oj).

Artikel 1

1. Unionen støtter de deltagende stater i konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (»konventionen«) i Afrika, der er berørt af miner, i styrkelsen af nationale minerydningskapaciteter og i opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til konventionens artikel 5, samtidig med at De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling nås. Unionen gennemfører denne støtte gennem en operationel aktion.

2. Målet med Unionens operationelle aktion omhandlet i stk. 1 er at bidrage til menneskers sikkerhed ved at støtte gennemførelsen af konventionen i overensstemmelse med målene i Siem Reap-Angkor-handlingsplanen 2025-2029 og i den europæiske sikkerhedsstrategi.

3. En nærmere beskrivelse af den i denne artikels stk. 1 omhandlede aktion findes i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

For at nå det i artikel 1, stk. 2, omhandlede mål med Unionens operationelle aktion støtter Unionen følgende specifikke mål:

a) styrkelse af den indsats, som de deltagende stater i konventionen i Afrika gør for at opfylde deres minerydningsforpligtelser i henhold til konventionens artikel 5, gennem kapacitetsopbygning

b) fremme udvekslingen af viden og ekspertise i forbindelse med gennemførelsen af konventionens artikel 5

c) vise Unionens og dens medlemsstaters engagement i konventionens mål og sikre, at dette engagement er tilstrækkelig synligt.

Artikel 3

1. Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«) er ansvarlig for gennemførelsen af denne afgørelse.

2. Den tekniske gennemførelse af de projekter, der er relateret til de specifikke mål i artikel 2 pålægges FN's Institut for Nedrustningsforskning (UNIDIR) i partnerskab med Minerådgivningsgruppen.

3. UNIDIR gennemfører de projekter, der er relateret til de i artikel 2 omhandlede specifikke mål, under den højtstående repræsentants ansvar. Med henblik herpå indgår den højtstående repræsentant de nødvendige aftaler med UNIDIR.

Artikel 4

1. Det finansielle referencebeløb for gennemførelsen af den i artikel 1 omhandlede operationelle aktion er på 3 000 000,36 EUR.

2. De udgifter, der finansieres af det i stk. 1 fastsatte referencebeløb, forvaltes i overensstemmelse med de regler og procedurer, der gælder for Unionens almindelige budget.

3. Kommissionen overvåger den korrekte forvaltning af de i stk. 2 omhandlede udgifter. Den indgår med henblik herpå den nødvendige aftale med UNIDIR. Det skal af nævnte aftale fremgå, at UNIDIR skal sikre identifikation og synlighed af Unionens bidrag i en grad, der svarer til bidragets størrelse.

4. Kommissionen bestræber sig på at indgå den aftale, der er omhandlet i stk. 3, snarest muligt efter denne afgørelses ikrafttræden. Den underretter Rådet om eventuelle vanskeligheder i forbindelse med processen og om datoen for indgåelse af aftalen.

5. UNIDIR gennemfører den i artikel 1 omhandlede operationelle aktion i overensstemmelse med den afgørelse om styrkelse af den finansielle forvaltning og gennemsigtighed i støtteenheden for gennemførelsen af konventionen, der blev vedtaget i 2015 på fjortende møde mellem de deltagende stater i konventionen. UNIDIR tilvejebringer bl.a. rapportering, beskrivende rapporter og kvartalsrapporter samt en logisk ramme og aktivitetsmatrix, jf. bilaget.

Artikel 5

1. Den højtstående repræsentant aflægger Rådet rapport om gennemførelsen af denne afgørelse på grundlag af regelmæssige rapporter, som udarbejdes af UNIDIR. Disse rapporter danner grundlag for en evaluering, der skal foretages af Rådet.

2. Kommissionen forelægger Rådet oplysninger om de finansielle aspekter af gennemførelsen af denne afgørelse.

Artikel 6

1. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

2. Denne afgørelse udløber 36 måneder efter datoen for indgåelse af den i artikel 4, stk. 3, omhandlede aftale eller seks måneder efter datoen for dens ikrafttræden, hvis der ikke er indgået en sådan aftale i denne periode.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 2026.

På Rådets vegne

K. KALLAS

Formand

BILAG

PROJEKTDOKUMENT

Arbejdet hen i mod et minefrit Afrika: opbygning af afrikansk kapacitet til at fjerne de trusler, som personellandminer udgør mod fred, sikkerhed og udvikling

Baggrund og begrundelse

Det internationale samfund har tilvejebragt milliarder af dollar som svar på anmodninger om internationalt samarbejde og international bistand med henblik på at hjælpe staterne med at opfylde deres forpligtelser i henhold til konventionen om forbud mod personelminer. Denne støtte har gjort det muligt at rydde store minerede områder og destruere store mængder personelminer i sårbare og konfliktramte områder med lav kapacitet. Disse bestræbelser har fjernet truslerne mod civil trivsel, mindsket de menneskelige omkostninger ved disse våben og lagt fundamentet for fred, sikkerhed og bæredygtig udvikling.

På trods af alle bestræbelserne på verdensplan har 33 stater, der er kontraherende stater i konventionen om forbud mod personelminer, udestående forpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af artikel 5. I optakten til femte gennemgangskonference mellem de kontraherende stater bemærkede de centrale interessenter, at behovene hos mange kontraherende stater, der havde fremsat anmodninger om forlængelse i henhold til artikel 5 med henblik på at fuldføre destruktionen af personellandminer i deres lande, ikke blev opfyldt ([1]). De fleste bilaterale statslige donorer fokuserer forståeligt nok deres indsats på de kontraherende stater, som oplever de mest akutte risici og menneskelige lidelser på grund af disse våben. Mange andre kontraherende stater har relativt lave eller middelhøje forureningsniveauer og har haft svært ved at sikre tilstrækkelig national eller international finansiering til at gennemføre undersøgelser og rydningsaktiviteter. Det er med henblik på sådanne tilfælde, at Siem Reap-Angkor-handlingsplanen (SRAAP) 2025-2029 indeholder en bestemmelse om at undersøge muligheden for at oprette en frivillig trustfond til støtte for berørte kontraherende stater, der har svært ved at sikre international bistand til deres retlige og tidsbestemte forpligtelser i henhold til konventionens artikel 5 ([2]).

16 ud af de 33 kontraherende stater med udestående forpligtelser i henhold til artikel 5 er afrikanske ([3]). Ni afrikanske lande har fremlagt detaljerede, omkostningsberegnede og flerårige arbejdsplaner for at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 5 ([4]). Fem har modtaget den mindste finansiering af minerydning i perioden 2019-23 (Tchad, Etiopien, Mauretanien, Niger og Senegal), og ét land (Guinea-Bissau) har modtaget ingen eller minimal finansiering siden 2018. Nogle af disse stater er tæt på at afslutte gennemførelsen. Guinea-Bissau har f.eks. angiveligt brug for lidt over 7,5 mio. USD for at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 5, Mauretanien har brug for 3,7 mio. USD, og Senegal har brug for 8,9 mio. USD ([5]).

Den foreslåede foranstaltning sigter mod at sætte de afrikanske kontraherende stater i stand til at opfylde deres udestående forpligtelser i henhold til artikel 5 og vise, at minerydning fortsat redder liv og muliggør bæredygtig udvikling. Afrika er derfor et kontinent, hvor EU og dets medlemsstater kan fokusere på at støtte innovative tilgange for at »hjælpe vores partnere med at nå vores fælles mål om en minefri verden« ([6]). Denne foranstaltnings mål og målsætninger er nøje afstemt med det mandat, som FN's Institut for Nedrustningsforskning (UNIDIR) har modtaget fra medlemsstaterne ([7]), og med forskningsstrategien i UNIDIR's program for konventionelle våben og ammunition hertil (CAAP). UNIDIR's CAAP vil gennemføre denne foranstaltning i tæt samarbejde med støtteenheden for gennemførelse af konventionen om forbud mod personelminer og i samarbejde med minerådgivningsgruppen (Mines Advisory Group, MAG) og andre relevante interessenter.

([1]) Jf. f.eks. konventionen om forbud mod personelminer – procedure for anmodning om forlængelse, rapport fra udvalget vedrørende gennemførelsen af artikel 5, 2023, 21MSP-Committee-Art5-Extension-Request-Process.pdf.

([2]) Siem Reap-Angkor-handlingsplanen 2025-2029, APLC/CONF/2024/15, punkt 14, s. 18, 5RC-Final-Report-en.pdf.

([3]) Disse kontraherende stater omfatter Angola, Burkina Faso, Den Demokratiske Republik Congo, Eritrea, Etiopien, Guinea-Bissau, Mauretanien, Mali, Niger, Nigeria, Senegal, Somalia, Sydsudan, Sudan, Tchad og Zimbabwe.

([4]) Status for gennemførelsen af konventionen for kontraherende stater med udestående forpligtelser, femte gennemgangskonference, APLC/CONF/2024/12, 13. november 2024, APLC/CONF/2024/1.

([5]) Landmine Monitor 2024, International Campaign to Ban Landmines, Genève: ICBL-CMC, november 2024, Landmine-Monitor-2024-Final-Web.pdf; og Landmine Monitor, Genève: ICBL-CMC, december 2025, Landmine-Monitor-2025-Final-Online.pdf.

([6]) Konventionen om forbud mod personelminer, femte gennemgangskonference, Siem Reap, 25.-29. november 2024, EU's erklæring om internationalt samarbejde og international bistand, 5RC-8ei-Coop-zz-org-European-Union.pdf.

([7]) Jf. UNIDIR's mandat: https://unidir.org/unidir-statute/. Jf. også UNIDIR's aktiviteter og operationer, FN's Generalforsamlings 1. Komité, resolution A/C.1/79/L.66, 17. oktober 2024. Jf. også arbejdet i det rådgivende udvalg i nedrustningsspørgsmål og UNIDIR's bestyrelse, rapport fra generalsekretæren, A/80/240, 23. juli 2025, https://unidir.org/wp-content/uploads/2025/08/UNIDIR-2025-ABDM-Report.pdf.

1. **Mål og målsætninger**

Det overordnede mål og de to tilsvarende og indbyrdes forbundne og sammenkoblede målsætninger for dette initiativ og denne foranstaltning, der som nævnt er i nøje overensstemmelse med UNIDIR's mandat, er følgende:

Overordnet mål At støtte fem af de afrikanske stater, der har mindst internationalt samarbejde og modtager mindst international bistand til at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 5 i konventionen om forbud mod personelminer.

Målsætning nr. 1. At opbygge national kapacitet i op til fem afrikanske stater, således at de kan opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 5 i konventionen om forbud mod personelminer.

Målsætning nr. 2. At fremme og støtte udvekslingen af viden og erfaringer om opbygning af afrikansk national kapacitet til at gennemføre forpligtelserne i konventionen om forbud mod personelminer.

2. **Tilgang: resultater, støttemodtagere og aktiviteter**

For at nå disse to indbyrdes forbundne og sammenkoblede målsætninger indeholder den foreslåede foranstaltning to arbejdspakker (dvs. aktiviteter, output, forventede resultater/udfald). Foranstaltningens hovedvægt og primære fokus ligger på at opbygge og styrke den nationale kapacitet i op til fem afrikanske stater, således at de kan opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 5 i konventionen om forbud mod personelminer (målsætning nr. 1) og blive »minefrie«. Systematisk dokumentation af erfaringer og registrering af udfordringer, effektive foranstaltninger, praksis og indhøstede erfaringer i denne forbindelse giver værdifuld og nyttig viden. Målsætning nr. 2 sikrer, at denne viden deles, fremmes og udveksles til gavn for andre kontraherende stater i konventionen om forbud mod personelminer og medlemsstater samt med det internationale samfund som helhed.

2.1. *At opbygge national kapacitet i op til fem afrikanske stater, således at de kan opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 5 i konventionen om forbud mod personelminer*

UNIDIR vil føre tilsyn med leveringen af kønsorienteret national kapacitetsopbygningsbistand til op til fem afrikanske kontraherende stater:

— der har oplyst, at de er tæt på at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 5, og

— for hvilke, der på møderne mellem de kontraherende stater er truffet beslutning om at imødekomme anmodningerne om forlængelse.

UNIDIR vil arbejde tæt sammen med støtteenheden for gennemførelse af konventionen om forbud mod personelminer og med EU-delegationerne i afrikanske partnerlande om at opbygge afrikansk national kapacitet. I betragtning af de pågældende modtagerstater og den type aktiviteter, der er planlagt i deres anmodninger om forlængelse og planer, vil UNIDIR samarbejde med en strategisk ikkestatslig minerydningsoperatør, der har eksisterende eller nylige operationer og tilstedeværelser i de omfattede lande, dvs. minerådgivningsgruppen (MAG). Dette vil bidrage til at sikre, at kapacitetsopbygningen med henblik på undersøgelses- og rydningsaktiviteter kan påbegyndes hurtigt, uden at det er nødvendigt at anvende begrænsede ressourcer til at etablere en ny tilstedeværelse i landet. Der lægges her vægt på at sætte partnerlandene i stand til at påtage sig fuldt nationalt ejerskab over bestræbelserne på at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 5 på en bæredygtig måde.

2.1.1. Resultater

— **Op til to afrikanske stater opfylder deres forpligtelser i henhold til artikel 5 i konventionen om forbud mod personelminer** og indgiver en frivillig erklæring om afslutning af minerydning med støtte fra denne foranstaltning.

— **Tre andre afrikanske stater gør fremskridt med hensyn til at opfylde forpligtelserne i artikel 5 i konventionen om forbud mod personelminer.**

— Relevante oplysninger vil blive fremlagt **i årlige beretninger i henhold til artikel 7 i** konventionen om forbud mod personelminer og i deres **anmodninger om forlængelse** til udvalget vedrørende artikel 5.

Fremskridtene vil variere fra stat til stat og være påvirket af sikkerhedssituationen (f.eks. adgang til forurenede områder), ejerskab og supplerende bistand fra andre. De kan omfatte, at en eller flere afrikanske stater, som er kontraherende stater i konventionen om forbud mod personelminer, kan erklære, at de har opfyldt forpligtelserne i artikel 5, mens andre kan frigive jord og erklære provinser eller områder »minefrie«, opfylde andre midlertidige mål, der er fastsat i forlængelser i henhold til artikel 5 ([8]), og nationale planer, og have troværdige, identificerede veje hen imod afslutning ([9]). Alle de stater, der er omfattet af foranstaltningen, vil have styrket deres nationale kapacitet til at håndtere de resterende forpligtelser i henhold til artikel 5 på en bæredygtig måde.

2.1.2. Støttemodtagere og mål

De primære støttemodtagere og målstater er fem afrikanske stater, der har fremlagt detaljerede, omkostningsberegnede og flerårige arbejdsplaner i anmodninger om forlængelse med henblik på at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 5 i konventionen om forbud mod personelminer, men som har modtaget et lavt niveau af international bistand: **Guinea-Bissau, Mauretanien, Senegal, Sydsudan og Zimbabwe.** I slutningen af oktober 2025 kontaktede UNIDIR disse potentielle modtagerlande for at informere dem og indhente interessetilkendegivelser i forbindelse med den foreslåede foranstaltning ([10]). Ved udgangen af december 2025 havde instituttet modtaget fem positive svar ([11]). De endelige støttemodtagere er mennesker, lokalsamfund og enkeltpersoner, herunder kvinder, mænd, piger og drenge, som lider under de direkte og indirekte, negative og kønsspecifikke virkninger af personellandminer i disse lande.

Bemærk, at andre afrikanske stater, som er kontraherende stater i konventionen om forbud mod personelminer, vil kunne føjes til listen over støttemodtagere og mål afhængigt af behov og tilgængelige ressourcer. UNIDIR vil i samarbejde med EU-Udenrigstjenesten kunne henvende sig til andre donorer for at udvide foranstaltningens geografiske anvendelsesområde.

2.1.3. Aktiviteter og output

Foranstaltningen fastsætter en række »kerneaktiviteter« med henblik på at opbygge national kapacitet i alle mål- og modtagerstater og sætte dem i stand til at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 5 i konventionen om forbud mod personelminer, og en »menu« med (valgfrie) aktiviteter og støttemuligheder, afhængigt af støttemodtagernes prioriteter og de tilgængelige ressourcer.

»**Kerneaktiviteterne**« og de tilsvarende output omfatter:

— tilrettelæggelse af et **møde** på nationalt plan med henblik på at foretage en **fælles gennemgang** af anmodningen om forlængelse og den nationale plan, identificere nøgleprioriteter og undersøge, om en »dialog om den individuelle tilgang« kan være nyttig, i samarbejde med støtteenheden for gennemførelse af konventionen om forbud mod personelminer

— indførelse af et **prioriteringsværktøj** til at levere nationalt ejede **resultater**, som skal danne grundlag for en individuel tilgang og/eller internationale anmodninger om bistand, og

— bidrag til udarbejdelsen af **årlige beretninger i henhold til artikel 7** og tilvejebringelsen af oplysninger om minerydning (årlige ajourføringer vedrørende artikel 5) i samarbejde med støtteenheden for gennemførelse af konventionen om forbud mod personelminer.

UNIDIR vil i samarbejde med sin operationelle gennemførelsespartner i forbindelse med minerydning, MAG, i samordning med støtteenheden for gennemførelse af konventionen om forbud mod personelminer og ved at arbejde sammen med EU-delegationen i landet tilrettelægge et indledende fælles møde i det enkelte land med den nationale minerydningsmyndighed til støtte for hvert enkelt modtagerland. På dette møde i det enkelte land vil anmodningen om forlængelse i henhold til artikel 5 og handlingsplanen blive gennemgået, et UNIDIR-prioriteringsværktøj vil blive anvendt til at identificere nøgleprioriteter og rækkefølgen heraf, og det vil blive undersøgt, om en national interessentdialog i hovedstaden kan bidrage til at gøre fremskridt. Et vigtigt resultat af mødet og anvendelsen af UNIDIR-værktøjet er prioriteringen og rækkefølgen af prioriterede aktiviteter som led i forløbet mod gennemførelsen af artikel 5. Det kan bidrage til at danne grundlag for en national dialog med interessenter og om nødvendigt andre anmodninger om international bistand.

([8]) Jf. https://www.apminebanconvention.org/en/implementation/article-5/extension-requests.

([9]) Jf. f.eks. Pathways to Completion: Achieving A Common Goal Through Article 5 in Context, Mines Advisory Group, MAG, 2024, https://maginternational.org/media/filer_public/9c/d1/9cd17054-fb51-461b-ba81-16d962828267/pathways_to_completion-4.pdf.

([10]) Efter mødet i EU's CONOP-Gruppe den 15. oktober 2025 og efter forslag og henstilling fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil sendte UNIDIR officielle skrivelser i slutningen af oktober 2025.

([11]) De officielle svarskrivelser og meddelelser er blevet sendt til Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. UNIDIR har også kontaktet et yderligere sjette land, i tilfælde af at en af de fem primære målstater ikke ønskede at drage fordel af denne foranstaltning.

Oplysninger fra disse indledende fælles gennemgangsmøder og anvendelsen af prioriteringsværktøjet vil også danne grundlag for forskning og produkter, der skal offentliggøres i henhold til denne foranstaltning, og dermed øge viden og kendskab blandt målgrupperne (jf. punkt 2.2.3).

En **»menu« med kontekstspecifikke aktiviteter**, herunder:

— **undersøgelser** (dvs. ikketekniske undersøgelser og tekniske undersøgelser), herunder opdeling og præcisering af »formodede« og »bekræftede« farlige områder

— **rydning af minerede områder** ved hjælp af passende metoder (f.eks. manuelle, mekaniske eller blandede metoder) og rapportering om fremskridt

— kapacitetsopbygningsaktiviteter for nationale myndigheder inden for:

  — **informationsstyring**

  — **revision** og **ajourføring af nationale standarder**, hvor det er relevant eller nødvendigt, og

  — **uddannelse i risici ved eksplosiv ammunition** og samarbejde med lokalsamfundet, hvor det er relevant.

Alle operationelle kontekstspecifikke aktiviteter vil blive gennemført, overvåget og evalueret i overensstemmelse med de internationale minerydningsstandarder (IMAS), der er godkendt af FN.

UNIDIR's prioriteringsværktøj vil blive anvendt til at identificere de kontekstspecifikke aktiviteter, der skal gennemføres under denne foranstaltning, under hensyntagen til:

— anmodninger i henhold til artikel 5 om forlængelse og beslutninger truffet af mødet mellem de kontraherende stater

— prioriteter, der er fastlagt i de detaljerede, omkostningsberegnede nationale handlingsplaner

— det niveau og den grad af nationalt ejerskab, som målstaten har udvist

— tilgængelige ressourcer

— en vurdering af eventuel anden bistand, som staten har modtaget, eller som er planlagt (af andre donorer), og

— sandsynligheden for, at aktiviteter, der støttes af foranstaltningen, opnår resultater/vellykkede udfald.

I hvert enkelt tilfælde vil aktiviteterne være kontekstbestemte og kan opskaleres eller nedskaleres, så de svarer til foranstaltningens ressourcer og varighed.

Selv om sammensætningen af operationelle aktiviteter vil afhænge af den nationale kontekst, viser UNIDIR's erfaringer og tilgængelige oplysninger fra operationelle minerydningspartnere i Afrika, at følgende to kontekstspecifikke pakker af aktiviteter kan gennemføres under denne foranstaltning.

Eksempel 1. Menuen over operationelle aktiviteter, der skal udføres af MAG i et land, som har et lavt forureningsniveau, men er operationelt komplekst, kan indeholde:

— gennemførelse af **ikketekniske undersøgelser**

— **uddannelse** og personalekapacitet baseret på **tekniske undersøgelser** og **rydning**

— **undersøgelser** og **rydningsoperationer** i forbindelse med inddragelse, reduktion og rydning af jord og

— **revision** og **ajourføring af nationale standarder**.

Landområder, hvor rydning har gjort det muligt for staten at tage afgørende skridt i retning af at opfylde forpligtelserne i artikel 5 i konventionen om forbud mod personelminer vil blive prioriteret. Aktiviteter, der på bæredygtig vis styrker de nationale myndigheders kapaciteter til planlægning, rapportering, herunder informationsstyring, og forvaltning af tilbageværende risici, vil også blive prioriteret.

Eksempel 2. Menuen over operationelle aktiviteter, der skal udføres af MAG i et land, som skal tackle et klart identificeret, men en meget højt og tæt forurening, kan indeholde:

— gennemførelse af **tekniske undersøgelser**

— **uddannelse** og personalekapacitet til at opretholde kapacitet til tekniske undersøgelser og rydning

— **anvendelse** af passende manuelle og tekniske **aktiver** og

— **målrettede rydningsoperationer** i bekræftede farlige områder.

Det vil blive prioriteret at fastholde momentum med hensyn til fremskridt med gennemførelsen af artikel 5 i konventionen om forbud mod personelminer, reduktion af risici for lokalsamfundet samt beskyttelse af forløbet frem mod afslutning, samtidig med at den nationale myndigheds og potentielt dens andre internationale partneres igangværende bestræbelser suppleres.

2.2. *At fremme og støtte udvekslingen af viden og erfaringer om opbygning af afrikansk national kapacitet til at gennemføre forpligtelserne i konventionen om forbud mod personelminer*

UNIDIR vil gennemføre forskning og sammen med sine partnere indsamle og analysere oplysninger, herunder data om udfordringer, effektive foranstaltninger og indhøstede erfaringer, for at sætte de afrikanske kontraherende stater i stand til at mindske den risiko, som personellandminer udgør i deres land, med henblik på at bidrage til at nå målsætning nr. 2. Det vil i analysen også blive undersøgt, hvilke muligheder og udfordringer der opstår i forbindelse med gennemførelsen af en kønsorienteret og inklusiv tilgang. UNIDIR vil etablere en solid overvågnings-, evaluerings- og læringsramme til indsamling af sådanne oplysninger og data og stille dem til rådighed for centrale interessenter, der er involveret i minerydning, og for det internationale samfund som helhed. Der lægges her vægt på at sætte de afrikanske stater og kontinentet i stand til at tage ejerskab med hensyn til at opfylde deres forpligtelser og påtage sig et fælles ansvar for at arbejde hen imod et minefrit Afrika.

2.2.1. Resultater

Det første resultat er **øget viden om praktiske tilgange**, der sætter de afrikanske kontraherende stater i stand til at mindske den risiko, som personellandminer udgør i deres land, ved at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 5. Det andet resultat er **øget bevidsthed om Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters rolle** med hensyn til at støtte Afrika i at blive frit for konsekvenserne af personellandminer.

2.2.2. Støttemodtagere og mål

De 193 FN-medlemsstater, navnlig **afrikanske stater, som er kontraherende stater i konventionen om forbud mod personelminer** ([12])**, og Den Afrikanske Unions medlemsstater** er de primære støttemodtagere og mål. UNIDIR vil også inddrage EU-strukturer og -delegationer, relevante FN-enheder, andre internationale organisationer, regionale og subregionale organisationer, ikkestatslige organisationer og den brede offentlighed, som vil få gavn af aktiviteter og produkter. De endelige støttemodtagere er mennesker, lokalsamfund og enkeltpersoner, herunder kvinder, mænd, piger og drenge, som lider under de direkte og indirekte, negative og kønsspecifikke virkninger af personellandminer i disse lande i Afrika og i andre regioner i verden.

2.2.3. Aktiviteter og output

UNIDIR vil afholde **en workshop om videnoverførsel** for afrikanske stater, som er kontraherende stater i konventionen om forbud mod personelminer, og **en rapport** om foranstaltningens vigtigste resultater og workshoppen om videnoverførsel. Som led i denne foreslåede foranstaltning vil instituttet udvikle og offentliggøre en overvågnings-, evaluerings- og læringsramme. UNIDIR vil også udvikle **et prioriteringsværktøj**, levere op til **fem faktablade** og udarbejde og offentliggøre op til **otte nyheder** om de fremskridt, som afrikanske støttemodtagere har gjort. Det vil også være medvært for op til **otte arrangementer** sammen med EU, som skal øge bevidstheden om foranstaltningen og dele resultaterne på en målrettet måde blandt primære og sekundære støttemodtagere og målgrupper. I det følgende gives der oplysninger om den foreslåede foreløbige rækkefølge af disse aktiviteter og output.

([12]) Algeriet, Angola, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Kap Verde, Cameroun, Den Centralafrikanske Republik, Tchad, Comorerne, Republikken Congo, Elfenbenskysten, Den Demokratiske Republik Congo, Djibouti, Eritrea, Etiopien, Gabon, Gambia, Ghana, Guinea, Guinea-Bissau, Kenya, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauretanien, Mauritius, Mozambique, Namibia, Niger, Nigeria, Rwanda, São Tomé og Príncipe, Senegal, Seychellerne, Sierra Leone, Somalia, Sydafrika, Sydsudan, Sudan, Eswatini, Tanzania, Togo, Tunesien, Uganda, Zambia og Zimbabwe. Jf. https://treaties.unoda.org/t/mine_ban/participants.

I løbet af de første seks måneder af foranstaltningen vil UNIDIR udvikle og afprøve prioriteringsværktøjet til brug for modtagerlandene, herunder under de indledende fælles gennemgangsmøder (se punkt 2.1.3 ovenfor). I løbet af foranstaltningens varighed vil UNIDIR i samarbejde med MAG udarbejde fem faktablade – et for hver afrikansk modtagerstat. Hvert faktablad vil indeholde oplysninger om resultaterne af landets anvendelse af UNIDIR's prioriteringsværktøj og de fremskridt, der er gjort for at opfylde dets forpligtelser i henhold til artikel 5 i konventionen om forbud mod personelminer. Dette materiale kan anvendes af modtagerstater og UNIDIR-partnere i Afrika samt af det internationale fællesskab omkring minerydning til at hjælpe de kontraherende stater med at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 5.

I løbet af de tre år, som denne foranstaltning varer, vil UNIDIR sammen med EU tilrettelægge og være medvært for to arrangementer om året i Genève, hvor foranstaltningens fremskridt og forskningsresultater fremlægges for fællesskabet omkring minerydning for politik og praksis. Disse kan omfatte sideløbende arrangementer under det mellemliggende møde med henblik på mødet mellem de kontraherende stater i konventionen om forbud mod personelminer, de årlige møder mellem de kontraherende stater i konventionen om forbud mod personelminer, møderne mellem de nationale direktører med ansvar for minerydning og FN-rådgivere og/eller et selvstændigt arrangement. UNIDIR vil koordinere og arbejde tæt sammen med støtteenheden for gennemførelse af konventionen om forbud mod personelminer for at sikre, at de er i overensstemmelse med og bidrager til eventuelle møder om en individualiseret tilgang. Denne foranstaltnings sidste sideløbende arrangement vil finde sted under det mellemliggende møde med henblik på sjette gennemgangskonference mellem de stater, som er kontraherende stater i konventionen om forbud mod personelminer, i 2029. Desuden vil UNIDIR sammen med EU tilrettelægge og være medvært for arrangementer i Afrika i foranstaltningens første og tredje år i samarbejde med Den Afrikanske Union (AU) eller en afrikansk subregional organisation. For at fremme de centrale spørgsmål, der drøftes under disse arrangementer, vil UNIDIR udarbejde og offentliggøre nyheder på sit websted. Disse aktiviteter og output vil øge bevidstheden om EU's rolle med hensyn til at fremme samarbejde og skabe en følelse af fælles ansvar blandt de interessenter, der arbejder for at skabe et Afrika frit for de negative virkninger af personellandminer.

I løbet af det andet år vil UNIDIR sammen med EU tilrettelægge og være medvært for en workshop om informationsudveksling og videnoverførsel i Afrika i samarbejde med AU eller en afrikansk subregional organisation og i tæt samarbejde med støtteenheden for gennemførelse af konventionen om forbud mod personelminer. UNIDIR vil gennemføre forskning, der kan give input til workshoppen. Den vil blive udformet og tilrettelagt ved hjælp af en specifik metode, som skal lette eksperters peer-to-peer-udveksling om udfordringer, effektiv praksis og innovative tilgange i arbejdet hen imod gennemførelse af artikel 5 i Afrika. Workshoppen vil samle 15 afrikanske stater, som er kontraherende stater i konventionen om forbud mod personelminer, herunder dem, der for nylig har opfyldt forpligtelserne i artikel 5, og dem, der søger at opfylde dem. I det tredje år vil UNIDIR offentliggøre og formidle en rapport, der indeholder oplysninger fra denne workshop til brug for andre interessenter for at bidrage til at gøre fremskridt hen imod et minefrit Afrika.

3. **Samarbejde med EU og synlighed**

Denne foranstaltning er udformet med henblik på både at drage fordel af synergier med andre EU-ledede initiativer og foranstaltninger (såsom projektet under støtteenheden for gennemførelse af konventionen om forbud mod personelminer til støtte for gennemførelsen af SRAAP ([13]), EU-konsortiet for ikkespredning ([14]) og/eller andre specifikke projekter, der finansieres af EU). Den vil give EU mulighed for yderligere at konsolidere sin offentlige profil og sit lederskab inden for kontrol med konventionelle våben, ikkespredning og humanitær nedrustning på forskellige niveauer. UNIDIR vil samarbejde med EU-strukturer i Bruxelles og engagere sig aktivt med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil som den vigtigste samtalepartner samt med EU's permanente delegationer ved FN i Genève og New York. Desuden vil UNIDIR også engagere sig med og arbejde sammen med EU-delegationer i afrikanske partnerlande – til en start med indledende fælles gennemgangsmøder i de enkelte lande (se punkt 2.1.3 ovenfor) – og i stater, hvor relevante afrikanske regionale og subregionale organisationer har hjemsted, om at opbygge national kapacitet. Ud over at offentliggøre skriftlige produkter i overensstemmelse med EU's retningslinjer for synlighed (se også nedenfor). EU vil være synligt ved alle arrangementer, der afholdes i samarbejde med UNIDIR, herunder ved at fremsætte indledende og/eller afsluttende bemærkninger, moderere eller bidrage som ekspert. UNIDIR betragter workshoppen om videnudveksling i løbet af det andet år og de to arrangementer i løbet af foranstaltningens tredje år som »flagskibsmuligheder« for at fremme EU's førende rolle inden for fred, sikkerhed, stabilitet og bæredygtig udvikling i Afrika.

Medmindre Europa-Kommissionen vedtager eller anmoder om andet, vil UNIDIR træffe alle nødvendige foranstaltninger for at gøre offentligt kendt, at projektet er blevet finansieret af EU, og fremhæve EU's rolle i denne foranstaltning. Sådanne foranstaltninger vil blive gennemført i overensstemmelse med håndbog i kommunikation og synlighed for Den Europæiske Unions optræden udadtil, der er udarbejdet og offentliggjort af Europa-Kommissionen ([15]). EU-logoet og finansieringserklæringerne vil blive brugt til at anerkende og sikre EU's synlighed. Det vil sikre, at EU's finansielle støtte til foranstaltningen er synlig, gennemsigtig og godt omtalt.

([13]) EU-Rådets afgørelse (FUSP) 2025/781 af 14. april 2025, bilag, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=OJ:L_202500781.

([14]) EU-Rådets afgørelse (FUSP) 2025/889 af 12. maj 2025, bilag, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=OJ:L_202500889.

([15]) Jf. »Communication and raising EU visibility: Guidance for external actions« – 2022, 16. september 2024, https://international-partnerships.ec.europa.eu/knowledge-hub/communicating-and-raising-eu-visibility-guidance-external-actions_en#visibility.

4. **Samarbejde og partnerskaber**

Den organisation, der gennemfører denne foranstaltning, er UNIDIR. UNIDIR vil samarbejde med medlemsstaterne, herunder afrikanske stater, som er kontraherende stater i konventionen om forbud mod personelminer, og medlemmer af Den Afrikanske Union (AU), støtteenheden for gennemførelse af konventionen om forbud mod personelminer, AU og afrikanske regionale økonomiske fællesskaber, andre FN-enheder (såsom FN's Kontor for Nedrustningsanliggender, Minerydningstjenesten, Udviklingsprogrammet og landekontorer samt andre medlemmer af FN's tværinstitutionelle koordinationsgruppe for minerydning), andre internationale organisationer og ikkestatslige organisationer og civilsamfundsorganisationer.

UNIDIR vil samarbejde, koordinere og arbejde tæt sammen, navnlig med støtteenheden for gennemførelse af konventionen om forbud mod personelminer, om gennemførelsen af denne foranstaltning og sikre, at dens aktiviteter og resultater danner grundlag for eller bygger videre på og skaber og maksimerer synergier og komplementaritet med det EU-støttede projekt under støtteenheden for gennemførelse af konventionen om forbud mod personelminer til støtte for gennemførelsen af SRAAP. Der vil med begge organisationer/enheder i Genève blive afholdt regelmæssige møder mellem UNIDIR og støtteenheden for gennemførelse af konventionen om forbud mod personelminer for at koordinere aktiviteter og arrangementer. UNIDIR vil opfordre støtteenheden til at deltage i alle arrangementer, der tilrettelægges og afholdes i fællesskab med EU, og holde støtteenheden regelmæssigt orienteret om aktiviteter og output i forbindelse med foranstaltningen.

4.1. *UNIDIR's tilsyn med partnere*

UNIDIR vil inddrage ikkestatslige minerydningsoperatører fra sit eksisterende netværk af partnere, som det har samarbejdsaftaler med (dvs. aftalememoranda), og som har operationer i afrikanske modtagerlande, som gennemførelsespartnere med henblik på at gennemføre aktiviteter under punkt 2.1.3 og bidrage til at nå målsætning nr. 1. UNIDIR overholder og anvender FN's bestemmelser og regulativer for forvaltning af gennemførelsespartnere ([16]). Det har indført et system og processer til effektivt at forvalte og samarbejde med sådanne operationelle partnere i afrikanske lande. Dette omfatter standarder for gennemførelse af en risikobaseret, resultatorienteret tilgang til due diligence, udvælgelse, resultatovervågning, evaluering og finansielt tilsyn.

5. **Foranstaltningens varighed**

Den anslåede varighed af foranstaltningens gennemførelse er 36 måneder.

6. **Gennemførelsesenhed og partner**

6.1. *Om UNIDIR*

UNIDIR er et selvstændigt institut inden for FN-systemet, der leverer uafhængig forskning, plads til dialog, rådgivning, værktøjer og kapacitetsopbygning til stater og andre interesserede parter om kritiske spørgsmål vedrørende sikkerhed, våbenkontrol, nedrustning, herunder humanitær nedrustning, og udvikling. Instituttets historie, forskning og arbejde med henblik på humanitær nedrustning går tilbage til 1990'erne, før konventionen om forbud mod personelminer blev vedtaget og trådte i kraft ([17]). For tyve år siden samarbejdede EU med UNIDIR for at skabe input til sine strategier for minerydning, eksplosive krigsefterladenskaber og programmer for kontrol med håndvåben og lette våben ([18]). I mere end et årti har UNIDIR og dets CAAP arbejdet tæt sammen med afrikanske regionale partnere og medlemsstater om at støtte kapacitetsopbygning og programmering med henblik på at bekæmpe ulovlige våben og mindske skader, der forårsages af eksplosionstrusler på det afrikanske kontinent. I de seneste år har UNIDIR koncentreret sin indsats på dette område om effektiv universel anvendelse og gennemførelse af traktater generelt set, herunder konventionen om forbud mod personelminer, brug af eksplosive våben i befolkede områder, trusler fra improviserede landminer ([19]) og kønsaspektets rolle i forbindelse med en effektiv minerydning ([20]). Instituttet er fast besluttet på at fremme de kønsrelaterede mål og målsætninger, som FN har vedtaget, og det står fortsat fast på at fremme kvinders bidrag til nedrustning, herunder humanitær nedrustning, ikkespredning, våbenkontrol, fred og sikkerhed, og dermed bidrage til dagsordenen for kvinder, fred og sikkerhed. UNIDIR fastholder et stærkt og pålideligt forhold til og samarbejde med afrikanske stater med unik adgang på det strategiske og operationelle forvaltningsniveau. Det drager fordel af veletablerede, stærke partnerskaber med minerydningsorganisationer, der opererer i hele Afrika. UNIDIR er anerkendt for neutral, objektiv og upartisk forskning og for sit arbejde med at reducere skader forårsaget af våben. UNIDIR har derfor de ideelle forudsætninger for at nå foranstaltningens mål og målsætninger.

([16]) FN's finansielle regulativer og bestemmelser (FFR), generalsekretærens bulletin ST/SGB/2018/3 og JIU/REP/2021/4.

([17]) Flere oplysninger findes i FN's Institut for Nedrustningsforskning (2006) »Disarmament as Humanitarian Action: From Perspective to Practice«, UNIDIR, Genève, https://unidir.org/files/publication/pdfs/disarmament-as-humanitarian-action-from-perspective-to-practice-288.pdf.

([18]) FN's Institut for Nedrustningsforskning (2006), »European Action on Small Arms and Light Weapons and Explosive Remnants of War: Final Report«, UNIDIR, Genève, https://unidir.org/publication/european-action-on-small-arms-and-light-weapons-and-explosive-remnants-of-war-final-report/.

([19]) Dette omfattede f.eks. støtte til det tyske formandskab for konventionen om forbud mod personelminer vedrørende arbejdsdokumentet om improviserede personelminer og konventionen om forbud mod personelminer, 21MSP-President-Paper-Improvised-AP-Mines.pdf.

([20]) FN's Institut for Nedrustningsforskning (2023), »Beyond Oslo: Taking Stock of Gender and Diversity Mainstreaming in the Anti-Personnel Mine Ban Convention«, UNIDIR, Genève.

6.2. *Om MAG*

Minerådgivningsgruppen (Mines Advisory Group, MAG) er en global humanitær organisation og interesseorganisation, der finder frem til, fjerner og destruerer landminer, klyngeammunition og ueksploderede bomber fra konfliktramte områder. Siden 1989 har MAG's arbejde direkte hjulpet over 22 millioner mennesker i mere end 70 lande med at genopbygge deres liv og livsgrundlag efter krigen. MAG, der betragtes som en af de vigtigste humanitære minerydningsorganisationer i verden, modtog Conrad N. Hiltons humanitære pris i 2025 og var medmodtager af Nobels fredspris i 1997. MAG arbejder tæt sammen med nationale myndigheder, andre internationale NGO'er og lokale partnere om at forbedre effektiviteten, innovationen, sikkerheden og produktiviteten. MAG har et formelt aftalememorandum med UNIDIR samt med ikkestatslige organisationer, herunder GICHD, Small Arms Survey og International Alert, og er også medlem af Det Europæiske Forbindelseskontor for Fredsopbygning.